

Văn Hiến-Yêu Em Theo Cách Của Anh

C1

Bốp! Bốp

Tiếng đánh nhau vang lên, sau đó ba bốn tên nam sinh người ôm bụng, kẻ ôm mặt nằm dưới đất rên hừ hừ!!

Chỉ có một cậu con trai cả người tỏa ra khí tức nguy hiểm, từ trên cao nhìn xuống đám gà chết này, đoạn từ từ đi tới, dùng chân đạp lên bụng của một tên bị đánh cho trào cả máu miệng, giọng lạnh băng nói

- Lần sau nếu muốn thể hiện thì chọn người yếu hơn mình mà đánh. Những con gà rù như chúng mày chưa đủ sức để chơi với tao đâu. Nếu còn muốn giữ cái mạng thì tốt nhất nên tránh xa tao ra có biết chưa??

Mặc kệ bọn kia có nghe hay không, 🐱 liền nhặt áo đồng phục lên, một hai cao ngạo rồi đi, vẫn là khí thế hiên ngang hai tay đút túi quần, đạp cửa lớp học rồi ung dung đi vào chỗ ngồi của mình

Mọi người tại lớp 10A vừa thấy hắn bước vào liền yên lặng vài phút, để xem tình hình con bạo long này có phát điên hay không? Nhìn hắn đã an an ổn ổn úp mặt xuống bàn mà ngủ, cả lớp dường như mới trở lại bầu không khí ban đầu

Đừng đùa chứ! Cả trường này ai không biết tên đại lưu manh họ Lưu này, bình thường mỗi lần đến trường đều ngủ, nhưng chỉ cần có kẻ nào đắc tội với hắn dù chỉ là một lỗi nhỏ, cũng bị tên đầu gấu này đánh cho cả cha mẹ lẫn ông bà đều nhận không ra. Ngay cả giáo viên cùng hiệu trưởng cũng kiên dè hắn, mặc cho 🐱 có ngủ trong giờ thì giáo viên bộ môn cũng chẳng dám khiển trách, hoặc mỗi lần đánh bạn học bị thương, thì cùng lắm hiệu trưởng chỉ mời phụ huynh nhắc nhở vài ba câu, sau đó liền đầu lại vào đấy.

Ai không biết hắn là con trai của người từng là xã hội đen thế giới đấy, nếu như muốn tìm đường chết nhanh nhất, thì hãy kí gởi mạng sống của bạn cho 🐱 này

Còn nhớ vài tháng trước, khi thời gian nhập học vừa đến, hấn vì vẻ ngoài cao ngạo không để ai vào mắt mà bị các anh lớp mười hai nhìn trúng, lúc tan học, tại cổng trường Ba Thục đám người khối trên liền muốn vây quanh chặn đánh anh, nào ngờ bọn người ấy chỉ vừa tạo thành một tròn xung quanh 🐱 thì lập tức liền có ba bốn chiếc xe màu đen phòng tới, cả tốp người tuy mặc quần áo sặc sỡ nhưng kẻ vác đao người vác kiếm đến, hùng hùng hừng hồ hồ nói

- Ông chủ cùng cậu hai ra lệnh, thằng oắt con nào chạm vào Đại thiếu gia liền đánh cho thịt nát xương tan. Là bọn mày muốn chết?

Trường học ở đây là dành cho giới quý tộc, tất nhiên cũng sẽ có con cái của nhà hắc đạo, hoặc ít nhiều gì cũng biết về chuyện kinh doanh. Nhìn hình xăm trên tay của đám người này liền nhận ra đây là băng đảng của ông trùm hắc đạo khi xưa mang tên Lưu Thừa Hạo, tuy bây giờ gia tộc họ Lưu đã yên hơi lặng tiếng từ lâu, nhưng sức nóng vẫn còn rất mạnh mẽ. Không cần đến cái đầu thông minh cũng đủ hiểu tình huống vừa nãy là gì, hóa ra đây chính là con trai của người ấy. Thế là cả đám học sinh được một phen hồn phách phi thẳng lên mây, bọn khối trên còn chưa kịp chạm vào người 🐱 cũng bị đám người kia đánh cho thừa sống thiếu chết!! Cũng kể từ đó về sau, danh tiếng của anh được lan truyền khắp toàn trường

🐱 không thân với ai trong lớp, khắp cả ngôi trường này hấn duy nhất chỉ có hai người bạn hoặc nói đúng hơn là hai người anh em học trên hấn một khối tên là Đinh Trình Hâm cùng Mã Gia Kỳ. Nghe đâu quan hệ rất tốt, bậc phụ huynh của ba người là anh em tốt của nhau, gia thế cũng không ai thua ai, cho nên ba người này dĩ nhiên đều cùng nhau lớn lên, trở thành anh em thân thiết nhất. Đi học cũng đi chung, ăn cơm trưa cũng chỉ ba người độc chiếm một cái bàn

Có một lần cậu trai tên Đinh Trình Hâm bị bạn học bắt nạt, 🐱 cùng 🐶 liền không nói nhiều, trực tiếp đánh bọn người kia đến dập cả lục phủ ngũ tạng, 🐶 đánh đám người kia cũng đúng, vì dù sao toàn trường ai không biết vị soái ca này chính là người yêu của 🍑, nhưng còn hấn thì khác, 🐱 đánh người là vì anh em, nhiều người chứng kiến hấn đánh người khác một cách tàn bạo liền không khỏi rét run cả thân mình. Kể từ đó, cái tên 🐱 càng được mọi người liệt vào danh sách người không dễ chọc trúng

Nhưng mà sau này, chẳng ai ngờ rằng có một người có thể cảm hóa được con bạo long này, khiến hắn cười còn khiến hắn sống chết để bảo vệ người ấy!!! Khiến hắn thay đổi một góc một trăm tám mươi độ luôn

-----****-----

Mọi người đoán xem là ai nè 🤔🤔muhahaha

C2

Tiếng chuông vào học vừa vang lên, các học sinh nô nức kéo nhau vào lớp để ổn định trật tự. Giáo viên chủ nhiệm lớp 10A là Giang Thanh ung dung cầm giáo án bước vào kiểm tra sổ lượng cùng nề nếp của học sinh, phía sau cô còn có một học sinh thân hình nhỏ nhắn, nhưng mặt lại toát lên vẻ thuần khiết còn có chút trẻ con khiến người ta vừa nhìn vào liền thích, Cô giáo vừa mở cửa vào, các nữ sinh cùng nam sinh liền nháo nhào về chỗ của mình, Giang Thu cười nói

- Cả lớp yên lặng nào!! Hôm nay chúng ta rất vinh dự vì đón một học sinh mới, các em hãy cho một tràng vỗ tay nào! Á Hiên vào đi em!!

Nhóc con đứng ở cửa hít thật một hơi thật sâu, cả người hồi hộp chậm chậm bước đến bục giảng, ở phía dưới vừa nhìn cậu bước vào các nữ sinh liền nói

- Ủi mẹ ời!! Nhìn mặt cưng chưa kìa, này tớ chắc chắn là thụ, là tiểu mỹ thụ đó!!!

Những nam sinh vừa nhìn 🧐 có kẻ còn không ngừng cảm thán

- Mặt dễ thương thật nhỉ?? Nhìn chẳng khác gì còn nít cả!!

Cậu bị mọi người nhìn ngó đến bàn tay bắt đầu tiết ra mồ hôi, Giang Thu nghiêm giọng chỉnh đốn lớp

- Các em im lặng, để trò ấy giới thiệu một chút nào. Trò Tổng em mau làm quen với mọi người đi

🧐 ngoan ngoãn nghe lời cô, khuôn mặt ngượng ngùng nói

- Chào các ca ca cùng tỷ tỷ..Em là Tống á Hiên, mới chuyển đến lớp chúng ta ạ!! Mong mọi người chiêu cố

Cô giáo tiếp lời.

- Được rồi, để cô giải thích về chỗ này một chút, Á Hiên thật ra là học sinh nhảy lớp, em ấy nhỏ tuổi hơn các trò một tuổi, đáng lí năm nay chỉ mới học năm cuối cấp hai thôi. Nhưng mà vì em ấy hoàn thành chương trình học sớm hơn các bạn khác, và đuổi theo kịp các học sinh lớp mười, cho nên được đặt cách học ở đây. Dù sao cũng là người nhỏ tuổi nhất, mọi người xem Á Hiên như em út mà bảo vệ nhé

Cả lớp lại được một phen bàn tán

- Ôi trời!!! Đã đẹp lại còn thông minh, quả là hàng hiếm đó

- Em trai ới!!! Chia cho anh một nửa cái não có được không??

Trong khi cả lớp vẫn còn đang sôi nổi với học sinh mới thì chỉ có riêng là mặc kệ sự đời, tiếp tục vào việc ngủ của mình

Giang Thu đầy gọng kính của mình quan sát lớp, ánh mắt lia đến bàn cuối cùng của tổ hai, sau đó lại hướng cậu cười cười nói

- Á Hiên tạm thời em ngồi ở bàn cuối một chút nhé, ngày mai cô lại sắp xếp lại sơ đồ chỗ ngồi cho em!!

Cậu không nói gì, chỉ ngoan ngoãn gật đầu làm theo, nào đâu có hay, cậu lại có thể "may mắn" ngồi gần với kẻ có máu mặt nhất trường, mọi người nhìn mà không khỏi xót xa cho nhóc con đáng thương khi ngồi gần với bạo long, cũng may tính tình cũng không làm càn gì mấy, chỉ cần đừng chọc đến hắn thì có thể an an ổn ổn sống yên lành mà không bị đập, nhìn nhóc con nhút nhát này, chắc chắn cậu ấy sẽ không dễ gì tiếp xúc với người khác đâu. Cho nên tạm thời có thể yên tâm rồi

Nhưng mà!! Chính cái suy nghĩ chủ quan đó của bọn họ, mà chưa đầy một phút sau nó đã quay sang vỗ thật đau vào mặt từng người một.

Sẽ không có chuyện gì xảy ra cả, nếu như dây giày của cậu tuột vào phút cuối cùng, khoảng khắc chân mình tự giẫm lấy dây giày, cậu liền chảo đảo mất đà, thân thủ bây giờ chỉ hi vọng đừng ngã ụp mặt xuống đấy là may rồi, thế là con mắt lia đến cái bàn có một học sinh đang ngủ đó, một hai liền chụp ngay thân bàn bám xuống, nào có hay khoảng khắc cậu vừa an toàn giữ thăng bằng thì cái đầu của nhấm chuẩn mà quất một phát đập vào đầu người đang cúi xuống bàn kia, tạo ra một cái cốc vang dội

Cả lớp cùng giáo viên nhìn một loạt động tác đó mà nín thở, trong lòng thầm kêu

- Thôi chết rồi!! Bạo long sẽ nổi điên cho coi

 nào hay mọi người đang thương chiếc cho mình, cậu trực tiếp ngã ạch xuống đất, hai tay ôm trá xoa xoa, nước mắt vì đau sắp trào ra ngoài nói

- Ai nha!!! Đau quá!! Đau chết con rồi cha ơi!!

 đang ngủ thì bị một vật nặng đập vào đầu, thân hình từ từ đứng thân lên, con mắt cùng cả người tỏa ra sát khí nồng đậm, giọng nói không nhanh không chậm hỏi

- Là kẻ nào thích chết?? Mau bước ra cho tôi!!!

Cả lớp nhìn thấy anh đã trực tiếp bùng nổ, định bụng chạy đến xin lỗi cũng che chắn cho , nào hay nhóc con ấy còn trả lời lại

- Là...em...ạ!!

... ..

C3

Giang Thu cảm thấy hoa mắt chóng mặt vô cùng, đứa học sinh lưu manh của lớp thì giờ đã bắt đầu phát điên, lại con nhóc học trò thành thật vô cùng này nữa. Haiz!! Lần này nếu không đứng ra xin lỗi giúp em ấy, lỡ mà có chuyện gì không khéo hai gia tộc lớn họ Lưu và họ Tống lại chạm mặt nhau nữa

Cô giáo vừa mới bước xuống bục giảng được hai bước đã lồm cồm đứng lên, đi đến

Cô giáo vừa mới bước xuống bục giảng được hai bước, đã lớn con đáng sợ, đi đến trước bàn của , khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn còn nét ngây thơ, cả người cúi gập xuống một góc chín mươi độ thật tâm xin lỗi hần

- Á Hiên xin lỗi... Là bạn này em không cố ý đâu, tại vì em tự giẫm dây giày mình cho nên mới ngã vào anh. Nếu anh bị gì thì cứ tìm em, Á Hiên sẽ chịu trách nhiệm với anh

Cả lớp tai vừa nghe được những lời thật tâm của cậu liền ngay lập tức muốn sùi bọt mép, mỗi người đều cùng một suy nghĩ

- Nhóc con ơi!! Em ngây thơ quá rồi. Con bạo chúa đó nó không lấy tiền đánh vào mặt em thì thôi, chứ cần gì ba cái tiền viện phí đó, cả gia tộc nhà nó có một cái bệnh viện lớn nhất thành phố này đấy!!

 nhìn con người trước mắt, cậu nhóc này tỏa ra một khí tức khiến người ta muốn yêu chiều vô cùng, khoảng khắc nhìn thấy con mắt to tròn ngập nước vì đau đó, không hiểu sao hần lại không thể tức giận được, nhưng mà cảm xúc muốn ăn hiếp con người cứ dấy lên trong lòng không thôi

Bốn ánh mắt nhìn nhau, cậu thấy hần không nói gì lại sợ hần không tin, liền loay hoay chỉ xuống đôi bàn chân đang mang giày của mình

- Nè!! Anh nhìn đi, em không có nói dối đâu, dây tuột thật mà!!

Hần theo lời cậu nhìn xuống, thì ra nhóc con này nói thật, nhìn cậu cứ chìa chìa chân cho mình xem rõ, cõi lòng hần cảm thấy nhóc này vừa đáng yêu lại vừa muốn làm người ta ăn hiếp vô cùng. Giang Thu thấy hần vẫn không nói gì, liền đi xuống che chắn trước mặt rồi ôn hòa nói

- Diệu Văn!! Á Hiên mới vào lớp mình ngày hôm nay, lại còn là nhảy lớp, thật ra em ấy nhỏ hơn em đến một tuổi, dù gì cũng xem như là ca ca của em ấy!! Em bỏ qua nhé!

Thì ra là nhỏ hơn một tuổi, thảo nào nhìn mặt còn búng ra sữa đến vậy, bây giờ mới mở miệng, giọng nói không có chút bực bội hay gì cả chỉ chậm chậm phát ra âm thanh

- Cột dây giày lại đi!! Lần sau đừng làm phiền tôi nữa

Sau đó liền không quản 🦊 còn đang đứng đó, trực tiếp úp mặt xuống ngủ luôn!!

Cả lớp lại được một phen sét đánh vào não luôn

- Cha mẹ ơi!! Diệu Văn hôm nay mặc dù bị đập vào đầu một cú thật đau nhưng mà lại không nổi điên, thậm chí còn tốt bụng nhắc nhở người ta. Chắc chắn luôn, hôm nay trời nổi bão, chúng tôi chắc luôn!!!

Mọi người cùng nhau gật đầu vì cái dự đoán của mình, chỉ có 🦊 là cứ khó hiểu, tuy đã ngay ngắn đi vào chỗ ngồi nhưng ánh mắt không hiểu sao cứ nhìn qua con người úp mặt xuống bàn ngủ này!!!

-----*****-----

Giờ ăn trưa, khung cảnh ở căn tin thật hỗn loạn kẻ chen chúc người xô đẩy cũng chỉ vì miếng ăn... Tuy nói là trường dành cho quý tộc, nhưng luật lệ ở đây cấm các nhà đưa cơm đến cho con em của mình, để các học sinh tự lập hòa nhập với xã hội được tốt hơn là cứ phải lo bế trên tay

Mặc kệ ở chỗ quầy bàn thức ăn có nháo nhào ra sao, thì chỉ riêng một bàn của ba người 🐱, 🐶, cùng 🦊 đã tự an ổn bắt đầu ngồi ăn cơm từ khi nào

🐱 không phải là ít nói, nhưng chỉ là việc gì nên nói thì nói, không liên quan đến mình thì mặc kệ, cho nên ở bàn ăn hai người bạn hỏi gì thì hắn chỉ trả lời vậy, còn lại không lấy một tiếng hỏi thăm

Chỉ có 🦊 gần như là bám sát người vào tảng băng có tiếng tên là 🐶 làm nũng

-Kỳ!! Tớ muốn ăn cá nhưng không muốn ăn xương đâu

Tảng băng lạnh lùng vừa lấy phần thịt cá ngon nhất cho cậu, vừa nói

- Ăn hết thì lại nói, tớ sẽ gấp thêm cho cậu

Bàn ăn đang ở một bầu không khí hài hòa thì bỗng nhiên có một thân ảnh nhỏ nhắn xuất

hiện ở bên cạnh 🐱, cậu nhóc rụt rè nói

- Anh ơi!!! Cho anh nè

Sau đó đặt lên trên bàn một miếng băng cá nhân màu trắng hồng, ở trên còn in vài hình con heo nhỏ nhỏ dễ thương vô cùng. Cả ba người đồng loạt ngược mắt lên nhìn cậu nhóc ấy, hòa ra là 🐱, 🐱 nhìn một cái liền nhớ ra đây là nhóc con khi sáng đập đầu với hân

🐱 thấy người kia đã chịu nhìn mình, liền cố gắng giải thích

- Anh Văn!! Ban nãy thật tình xin lỗi anh!! Đừng giận em nhé, em thật sự không có ý với anh đâu. Với lại bàn tay trái của anh bị xước một đường rồi kìa, em mang băng cá nhân đến cho anh đó!! Xem như là tỏ chút lòng thành nhé!!

Nói rồi cậu bỗng nhiên nở nụ cười rạng rỡ, 🐱 nhìn miếng băng dán đó, đây là lần đầu tiên có kẻ không sợ hân, thậm chí ngược lại còn để ý từng vết thương nhỏ trên người 🐱 này đó!!! Xem ra nhóc con này thật thuần khiết nha!!

Ai kia đáp

- Được rồi!! Tôi không cần những thứ này đâu!!

Bỗng nhiên 🐱 vừa được 🐱 lau miệng xong liền nhanh nhẩu hỏi

- Này!! Em trai, em thích Diệu Văn hả??

Bụp!!

Nụ cười trên khuôn mặt của 🐱 vụt tắt, mặt cậu đỏ hồng, tay thì xua xua nói

- Không phải!! Tại..tại ban nãy lúc anh ấy ngủ em thấy trên tay anh ấy có một vết xước chảy máu, cho nên mới muốn giúp một chút thôi mà!!

🐱 bật ngon tay cái tán thưởng cậu

- A!! Thì ra là vậy!! Em thật ngoan nha!!

 cúi đầu tỏ vẻ cảm ơn, sau đó lại nói

- Vậy em đi trước!! Chào tạm biệt mọi người ạ!!

Nhìn bóng lưng nhóc con kia một mình bước chân vào cấp ba nhưng vẫn còn vẻ thuần khiết, không hiểu sao tâm lại ngứa ngáy đến kì lạ, nhìn đến miếng băng dán vết thương cậu vừa đặt trên bàn, ngoài mặt tuy tỏ ra ghét bỏ nhưng khi cùng vừa cúi xuống ăn cơm, hần liền nhanh tay cầm lấy miếng băng dính đó bỏ vào túi quần. Trong lòng tự hỏi, mình làm như vậy là vì cái gì chứ?? Ánh mắt lại vô tình cứ nhìn theo thân ảnh nhỏ nhắn đang xếp hàng mua cơm kia...

-----*****-----

Download MangaToon APP on App Store and Google Play

NOVELTOON